

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЕКОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до практичних робіт з дисципліни
“Правові засади поводження з відходами”

Затверджено
на засіданні методичної
ради університету
Протокол № 10 від 30.08.2011 р.

**КАФЕДРА
“ЕКОЛОГІЧНОГО
ПРАВА І КОНТРОЛЮ”**

Одеса-2012

Методичні вказівки до практичних робіт з дисципліни „Правові засади поводження з відходами” для студентів 4 курсу денної та заочної форми навчання за напрямом „Екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування”/ Тимошук М.О. – Одеса, ОДЕКУ, 2012. – 52 с.

З М І С Т

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА	7
ПРАКТИЧНА РОБОТА №1	9
“ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ВІДХОДІВ БІЛГОРОД-ДНІСТРОВСЬКОГО МОРСЬКОГО ТОРГОВЕЛЬНОГО ПОРТУ”	9
1. Проведення інвентаризації відходів.....	9
2. Класифікація відходів	10
3. Коротка характеристика порту як об’єкта утворення відходів	11
4. Кількісна оцінка відходів, утворених на підприємстві	13
4.1 Оцінка кількості відходів кори і лубу, утвореного при окорці лісу	13
4.2 Кількісна оцінка утворення зметів при перевантаженні металобрухту навалом	14
4.3 Особливі судові відходи	14
4.4 Відпрацьовані автомобільні шини.....	15
4.5 Відходи свинцево-кислотних акумуляторних батарей	16
4.6 Відпрацьовані люмінесцентні лампи	18
4.7 Відпрацьовані горюче мастильні матеріали	20
4.8 Відходи чорного металу	21
4.9 Промаслене дрантя	21
4.10 Деревні відходи	21
4.11 Тверді побутові відходи.....	22
ПРАКТИЧНА РОБОТА №2	25
“КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ПАСПОРТИЗАЦІЯ ВІДХОДІВ”	25
1. Порядок ведення державного обліку та паспортизації відходів	25
1.1 Мета паспортизації	27
1.2 Структура, зміст, правила та послідовність заповнення технічного паспорту відходу.....	27
ПРАКТИЧНА РОБОТА №3	30
“СКЛАДАННЯ РЕЄСТРОВИХ КАРТ ОБ’ЄКТІВ УТВОРЕННЯ, ОБРОБКИ ТА УТИЛІЗАЦІЇ ВІДХОДІВ”	30
1. Порядок ведення реєстру об’єктів утворення, оброблення та утилізації відходів.....	30
1.1 Порядок складання реєстрових карт об’єктів утворення, оброблення та утилізації відходів	31
ЛІТЕРАТУРА.....	34
ДОДАТКИ.....	35

ПЕРЕДМОВА

Методичні вказівки містять завдання до практичних робіт студентів еколого-економічного факультету, які вивчають дисципліну „Правові засади поводження з відходами”. Методичні вказівки складаються з трьох практичних робіт: „Інвентаризація відходів Білгород-Дністровського морського торговельного порту”; „Класифікація та паспортизація відходів”; „Складання реєстрових карт об’єктів утворення, оброблення та утилізації відходів”.

В методичних вказівках надаються основні теоретичні положення по кожній тематиці, запитання для контролю вивчення теоретичного матеріалу та пропонуються варіанти практичних завдань.

Метою методичних вказівок є ознайомлення студентів з порядком проведення інвентаризації відходів підприємства, з порядком проведення класифікації та паспортизації відходів підприємства та порядком складання реєстрових карт об’єктів утворення, оброблення та утилізації відходів”.

Після виконання практичних робіт студенти повинні вміти провести кількісну оцінку відходів, що утворюються на підприємстві, скласти технічний паспорт відходу, скласти реєстрову карту об’єкта утворення відходів та об’єкта оброблення та утилізації відходів.

Формою контролю засвоєння практичних занять є захист всіх практичних робіт. Кожна з практичних робіт оцінюються в 5 балів наступним чином:

- присутність на заняттях – 1 бал;
- виконання практичної роботи на заняттях та оформлення звіту – 2 бала;
- захист практичної роботи – 2 бали.

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

Загальні положення

У наш час на державному рівні сформована достатньо розвинута законодавча база у сфері поводження з відходами. Вона отримала закріплення у законах "Про охорону навколишнього природного середовища", "Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення", "Про поводження з радіоактивними відходами", "Про відходи", постановках Кабінету Міністрів України, та інших нормативно-правових актах. Крім того прийняті та діють спеціальна Програма використання відходів виробництва, Комплексна програма поводження з радіоактивними відходами, Загальнодержавна програма поводження з токсичними відходами, Програма поводження з твердими побутовими відходами. На цій підставі склалася єдина система вимог до реалізації державної політики в сфері поводження з відходами.

Законодавчі акти та державні програми передбачають використання комплексних заходів щодо вирішення проблем утилізації, які мають велике значення для економіки країни у цілому та її окремих галузей, з метою соціально-економічного розвитку та забезпечення безпечних умов проживання населення.

Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» визначає правові, економічні та соціальні основи організації охорони навколишнього природного середовища в інтересах нинішнього та майбутніх поколінь.

Згідно зі статтею 55 цього закону суб'єкти права власності на відходи повинні вживати ефективних заходів для зменшення обсягів утворення відходів, а також для їх утилізації, знешкодження або розміщення. Розміщення відходів дозволяється лише на визначених місцевими радами територіях, за наявності спеціального дозволу, у межах встановлених лімітів з додержанням санітарних і екологічних норм, засобом, що забезпечує можливість їх подальшого використання як вторинної сировини і безпеку для навколишнього природного середовища та здоров'я людей.

Основним законодавчим документом у сфері поводження з відходами є Закон України "Про відходи", який визначає правові, організаційні та економічні засади діяльності, пов'язаної із запобіганням або зменшенням обсягів утворення відходів, їх збиранням, перевезенням, зберіганням, обробленням, утилізацією та видаленням, знешкодженням та похованням, а також з відверненням негативного впливу відходів на навколишнє природне середовище та здоров'я людини на території України. Дія Закону поширюється на усі види відходів, крім – невлловлювальні газоподібні речовини, що викидаються безпосередньо у повітря, речовини, що скидаються із стічними водами у водні об'єкти (крім тих, які

акумулюються і підлягають вивезенню у спеціально відведені місця складування), радіоактивні відходи і речовини, забруднені ними та розкривні породи гірничодобувних підприємств.

Основними принципами державної політики у сфері поводження з відходами є пріоритетний захист навколишнього природного середовища та здоров'я людини від негативного впливу відходів, забезпечення ощадливого використання матеріально-сировинних та енергетичних ресурсів, науково обґрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства щодо утворення та використання відходів з метою забезпечення його сталого розвитку.

До основних напрямів державної політики щодо реалізації зазначених принципів належить:

а) забезпечення повного збирання і своєчасного знешкодження та видалення відходів, а також дотримання правил екологічної безпеки при поводженні з ними;

б) зведення до мінімуму утворення відходів та зменшення їх небезпечності;

в) забезпечення комплексного використання матеріально-сировинних ресурсів;

г) сприяння максимально можливій утилізації відходів шляхом прямого повторного чи альтернативного використання ресурсоцінних відходів;

д) забезпечення безпечного видалення відходів, що не підлягають утилізації, шляхом розроблення відповідних технологій, екологічно безпечних методів та засобів поводження з відходами;

е) організація контролю за місцями чи об'єктами розміщення відходів для запобігання шкідливому впливу їх на навколишнє природне середовище та здоров'я людини;

є) здійснення комплексу науково-технічних та маркетингових досліджень для виявлення і визначення ресурсної цінності відходів з метою їх ефективного використання;

ж) сприяння створенню об'єктів поводження з відходами;

з) забезпечення соціального захисту працівників, зайнятих у сфері поводження з відходами;

й) обов'язковий облік відходів на основі їх класифікації та паспортизації.

Державному обліку та паспортизації підлягають в обов'язковому порядку всі відходи, що утворюються на території України і на які поширюється дія Закону України „Про відходи”.

ПРАКТИЧНА РОБОТА №1

“ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ВІДХОДІВ БІЛГОРОД-ДНІСТРОВСЬКОГО МОРСЬКОГО ТОРГІВЕЛЬНОГО ПОРТУ”

1. Проведення інвентаризації відходів

Інвентаризація відходів проводиться на загальних методологічних засадах відповідно до Положення про організацію бухгалтерського обліку і звітності в Україні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 квітня 1993 р., № 250.

Головними задачами інвентаризації відходів виробництва є:

- одержання достовірних відомостей про відходи виробництва, у тому числі їх властивостей, утворенні, зборі, збереженні, утилізації, захороненні;
- систематизація відомостей про відходи виробництва на основі вивчення фізико-хімічних характеристик та властивостей відходів з врахуванням їх токсичності та визначення класу небезпеки;
- виявлення джерел забруднення навколишнього середовища;
- систематизація відомостей про виробництво, технологічні процеси та обладнання по переробленню та знешкодженню відходів;
- розрахунок нормативів утворення відходів.

При проведенні інвентаризації слід керуватися державними, галузевими нормативними документами, будівельними, санітарними нормами та правилами, нормами технологічних регламентів, методичними рекомендаціями.

Інвентаризацію проводять юридичні особи, їх відокремлені підрозділи незалежно від форми власності (підприємство, організація чи установа промисловості та сільського господарства та низки інших галузей), на яких утворюються, використовуються, знешкоджуються, зберігаються (складуються) та захоронюються небезпечні відходи виробництва.

Коригування даних інвентаризації проводиться у таких випадках:

- якщо спеціально уповноваженими контролюючими органами, органами місцевого самоврядування визначено невідповідність між існуючими якісними та кількісними характеристиками відходів та представленими даними ;
- у процесі експлуатації підприємства були зміни технології виробництва, складу відходів, зміни їх кількісних та якісних характеристик.

Інвентаризація повинна складатися з таких розділів:

1. Загальні відомості про підприємство;
2. Характеристика підприємства як джерела утворення відходів;
 - 2.1 Коротка характеристика технологічних процесів;

- 2.2 Характеристика відходів, які утворюються на підприємстві;
- розрахунок нормативів утворення відходів основного виробництва;
 - відходи допоміжного виробництва; відходи споживання;
 - тверді побутові відходи;
3. Визначення класу небезпеки відходів підприємства;
- визначення класу небезпеки відходів підприємства основного виробництва;
 - визначення класу небезпеки відходів підприємства допоміжних виробництв;
 - визначення класу небезпеки відходів споживання;
 - тверді побутові відходи;
4. Обґрунтування обсягів тимчасового накопичення відходів на території підприємства та періодичність їх вивозу;
5. Діяльність підприємства по знищенню, знешкодженню, переробці та використанню відходів;
6. Заходи та рекомендації по зниженню кількості утворення, організації збору, зберіганні та переробці відходів, які утворюються на підприємстві;
- заходи по зниженню кількості утворення відходів та рівня їх небезпеки;
 - рекомендації по розміщенню та збору відходів, засоби, які рекомендуються для переробки відходів деревини;
7. Перелік використаної літератури.

Інвентаризацію підписує керівник підприємства, який несе відповідальність за правильність документів, достовірність даних, які знаходяться в них, та своєчасне представлення інвентаризації до природоохоронних органів.

2. Класифікація відходів

Класифікація відходів - процес упорядкування даних про відходи, що включають ідентифікацію виду відходів відповідно до їхнього стану, складом і властивостями через номенклатурну назву, співвіднесена з визначеним процесом утворення і видом економічної діяльності.

Класифікація відходів дозволяє вирішувати широке коло задач, зв'язаний з ресурсозбереженням, шляхом утилізації відходів як вторинної сировини чи енергетичного ресурсу.

Проведення класифікації дозволяє керувати відходами в екологічному напрямку з метою запобігання забруднення навколишнього середовища і шкідливого впливу на людину.

При класифікації відходів можливе виявлення, прогнозування та кількісна оцінка відходів, які утворюються у технологічних процесах, а також зменшення утворення їх за рахунок застосування маловідходних або безвідходних технологій.

Відходи класифікують за класами небезпеки з метою їхнього роздільного збору, затарування, навантаження на транспорт, доставки на полігони поховання або на підприємства для їхньої утилізації.

Клас визначається токсичністю промислових відходів.

Токсичними промисловими відходами називається суміш фізіологічно активних речовин, що утворюються в процесі технологічного циклу у виробництві, і які мають виражений токсичний ефект.

Усі відходи поділяються на чотири класи небезпеки:

- перший клас - відходи надзвичайно небезпечні;
- другий клас - відходи високо небезпечні;
- третій клас - відходи помірно небезпечні;
- четвертий клас - відходи мало небезпечні.

Клас відходів визначається класом небезпеки речовин, що є основними компонентами відходу, що утворюється в технологічному процесі.

Для визначення класу небезпеки використовують “Тимчасовий класифікатор токсичності промислових відходів” і “Методичні рекомендації з визначення класу токсичності промислових відходів”, затверджені Мінздравом СРСР №4286-87.

Крім того, клас небезпеки вказують у ДСТУ на відпрацьовані матеріали.

Усі відходи, що утворилися на підприємстві, підлягають ідентифікації і класифікації по Державному класифікаторі відходів ДК 005-96.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПРАКТИЧНОЇ РОБОТИ

3. Коротка характеристика порту як об'єкта утворення відходів

Білгород-Дністровський морський торговельний порт є виробничим береговим підприємством Департаменту морського та річкового транспорту Міністерства транспорту України.

Акваторія розташована в південній частині міста, з півдня та сходу захищена дамбами від вітру та хвилювань.

У теперішній час порт має дев'ять причалів, які оснащені всім необхідним для забезпечення безперебійної роботи з навантаження - розвантаження суден та інших транспортних засобів, а також зберігання вантажів.

Основними складовими вантажообігу є лісоматеріали - 51,6%, металобрухт - 30,5%, харчові (шрот, висівки) - 7%, зернові - 3%.

Крім того, порт перевантажує незначну кількість руди, зерна, живої худоби.

Виробнича діяльність порту забезпечується роботою основних комплексів з перевантаження та функціонуванням декількох допоміжних служб.

У процесі роботи основних комплексів утворюються відходи технологічного характеру.

Після закінчення перевантаження визначеного виду вантажу ведеться зачищення технологічних площ комплексів під мітлу, та відходи додаються до вантажу.

У наслідок перевантаження лісоматеріалів у порту утворюються відходи деревини у вигляді кори та лубу.

Утворення таких відходів визнано вимогами до круглого лісу, що йде на експорт, який винний бути окорован та доставляється до замовника без кори та лубу.

Ліс хвойних порід, діаметром колод від 150 до 600 мм, довжиною до 6м, доставляється залізничним транспортом із Західної України, перевантажується за варіантами: вагон - судно, склад - судно, вагон - склад, склад - склад, з використанням портових кранів, які оснащені лісними грейферами.

При відправленні лісу на експорт колоди проходять через окорочні машини. Кора попадає в бункер-накопичувач, а з нього стрічковий транспортером на вантажний автотранспорт для вивозу з території порту.

У процесі перевантаження металобрухту за схемою автотранспорт - склад - судно, згідно з розрахунково-технологічною картою (РТК), яка затверджена органами санітарного нагляду, утворюються тверді відходи у вигляді просипу і пилу, що містить оксид заліза, окалину. Ці відходи в міру нагромадження вивозять на смітник разом з побутовими відходами.

При перевантаженні навалочних вантажів відходи не утворюються, є природний збиток вантажу, викликаний пилюванням при виробництві вантажно-розвантажувальних робіт і вітровою ерозією штабелів.

Одним з технологічних видів відходів є особливі суднові відходи, які виникають на судах, що прийшли з закордону. Ці відходи являють собою харчові відходи і побутове сміття, що забороняється скидати за борт у 25-мильній зоні. Порт зобов'язаний прийняти ці відходи й утилізувати.

Робота портів сполучена з функціонуванням допоміжних служб (автотранспортні ділянки, механічні майстерні, такелажні ділянки, мала механізація, ремонтно-будівельні ділянки й ін.) і життєдіяльністю персоналу.

При роботі допоміжних служб утворюються такі відходи:

- відпрацьовані шини, акумулятори, ГСМ, промаслене дрантя і пісок - ділянки малої механізації й автотранспорту;
- лампи люмінесцентні відпрацьовані - висвітлення території і приміщень порту;
- металева стружка, залишки електродів, великогабаритний брухт

чорних металів - механічні майстерні;

- відходи відпрацьованих сталевих канатів - комплекс технологічного оснащення;

- будівельне сміття, бій скла - ремонтно-будівельні ділянки;

- харчові відходи, побутове сміття - життєдіяльність персоналу і утримання території порту.

Територія порту оснащена контейнерами для збору побутового сміття.

4. Кількісна оцінка відходів, утворених на підприємстві

У залежності від специфіки підприємства і технологічних процесів, виконуваних на підприємстві, використовують кілька методів кількісної оцінки утворення відходів: розрахунково-аналітичний, експериментальний, статичний чи ж їхня комбінація.

Розрахунково-аналітичний метод базується на встановленні залежності утворення відходів від різних технологічних факторів, використовуючи затверджені регламенти виробничих процесів, методики і нормативи по матеріально-сировинному балансу процесу.

Експериментальний метод застосовується у випадку відсутності регламентної документації при розробці нових процесів і технологій.

Статистичний метод застосовують у тому випадку, якщо неможливо застосувати методи зазначені вище. Статистичний метод заснований на даних, одержуваних у результаті багаторазового застосування тієї чи іншої технології або процесу.

Статистичний метод застосовується для визначення кількості відходів, що утворюються в сфері послуг; так середня кількість твердих відходів при переробці вантажів визначається тільки на основі досвіду виробництва перевантажувальних робіт у конкретних умовах порту.

4.1 Оцінка кількості відходів кори і лубу, утвореного при окорці лісу

Окорка лісу здійснюється механічним способом на 4-му причалі. Комплекс розрахований на річний обсяг перевантаження до 100 000 тонн.

Випробування машини показали, що відходи складають 7,98% від кількості окорованого лісу.

Уся кора, що утвориться в процесі роботи, подається стрічковим транспортером у мобільний нагромаджувач (причіп) і при його наповненні вивозиться на полігон кооперативу "Екологія" чи продається населенню як паливо.

По закінченні робочої зміни проводять прибирання комплексу під мітлу, що виключає надходження деревних відходів в акваторію порту.

Прогнозувати утворення даного виду відходів можна згідно плану вантажообігу, продуктивності окорочних машин і якості лісоматеріалів, що надходять.

Даний вид відходів відноситься до IV класу небезпеки. Вивозиться на полігон кооперативу «Екологія».

4.2 Кількісна оцінка утворення зметів при перевантаженні металобрухту навалом

Металобрухт доставляється в порт автомобільним і залізничним транспортом і переробляється за схемою, передбаченою РТК: "вагон - склад", "автомобіль - склад", "склад - судно". Перевантаження здійснюються спеціальними грейферами з електромагнітами і гаками.

Різання металу на складах і причалах не допускаються. Місце складування металобрухту - бетонне покриття, обнесене бетонними блоками з відсіпаннями-фільтрами з піску і гравію для запобігання попадання сміття в акваторію.

Коефіцієнт утворення відходів при перевантаженні навалочних вантажів складає 1/10000 т/т.

Ці відходи містять окалину, окис заліза у вигляді нерозчинних пластівців іржі. Ці відходи збирають і вивозять на смітник з побутовим сміттям.

Прогнозувати утворення цього виду відходів можливо відповідно до планових показників перевантажувальних комплексів.

4.3 Особливі судові відходи

Особливі судові відходи (ОСВ) - харчові відходи із суден, що прибули із-за кордону, змішані і незмішані з побутовим сміттям.

Річний обсяг ОСВ ($M_{ОСВ}$, т/рік), що утворюється в порту, залежить від типу судна, чисельності екіпажів, числа заходів судна, часу перебування судна в зоні, де заборонене скидання відходів, часу стоянки в порту, добової норми накопичення відходів на одну людину, і може бути розрахований за формулою:

$$M_{ОСВ} = m \cdot n \cdot M_3 \cdot T , \quad (1)$$

де, m - норма накопичення ОСВ на одного члена екіпажу за добу;
 $m = 2 \text{ кг} / \text{добу}$;

n - кількість членів екіпажу;

M_3 - кількість заходів судна у порт за рік, (цей показник усередньому дорівнює 200);

T - час перебування судна в зоні, де заборонене скидання будь-яких відходів, (цей показник складається з: максимальної кількості часу перебування судів у зоні заборони скидання, яка складає 6 діб і перебування судна в порту, максимально дорівнює 7 діб).

Порт приймає ОСВ в контейнери, що установлені на причалах порту, а потім спалює в сміттєспалювальній печі порту.

4.4 Відпрацьовані автомобільні шини

Даний вид відходів виникає при експлуатації автомобільного транспорту автотранспорту і засобів малої механізації.

Шини являють собою багатошарові гумовотекстильні вироби, виготовлені на основі бутадієн-стирольного чи ізопренового каучуків і армовані різними матеріалами (віскоза, хімічні і натуральні волокна).

Тривалість експлуатації шин регламентується нормами експлуатаційного пробігу, величина якого залежить від їхнього призначення і моделі.

Норми експлуатаційного пробігу для вантажних шин - 65-95 тис. км, для легкових - 45-80 тис. км.

Кількість відпрацьованих шин ($N_{ш}$) автотранспорту, що утворяться на автобазі при експлуатації, визначається за формулою:

$$N_{ш} = \sum_{i=1}^n \frac{L_{ri}}{L_{ni}} n_{ши} n_{ai} , \quad (2)$$

де, i – марка автомобіля;

L_{ri} – пробіг автомобіля за рік, тис. км;

L_{ni} – нормативний пробіг шин для i -ої марки автомобіля до їхньої заміни, тис. км;

$n_{ши}$ – кількість шин на автомобілі, шт.;

n_{ai} – кількість автомобілів i -ої марки, шт.

З огляду на масу однієї шини, можна виразити кількість відпрацьованих шин у тоннах.

Вихідна інформація для розрахунку кількості відпрацьованих шин надана у табл. 1.

Для засобів малої механізації приведений вище розрахунок недоцільний, тому що засоби працюють на обмеженій площі комплексів і шини не мають нормативного пробігу експлуатації, регламентованого органами безпеки дорожнього руху.

З досвіду роботи ділянки малої механізації, фактична кількість шин, непридатних до експлуатації, надана у табл. 2.

Відпрацьовані шини передаються для вторинного використання, у вигляді привальних брусів, портофлоту, а також безоплатно передаються населенню для обладнання каналізаційних ям, що само всмоктуються, у сільській місцевості і на дачних ділянках.

Відпрацьовані шини відносяться до IV класу небезпеки.

4.5 Відходи свинцево-кислотних акумуляторних батарей

Свинцево-кислотні акумулятори використовуються на транспортних засобах, ділянках малої механізації, портофлоті.

Конструктивно акумулятори виконані у вигляді моноблоків із пластмасовими корпусами (ебоніт, сополимер пропиляний), у яких розташовані свинцеві пластини, які залиті кислотним (20% сірчана кислота) електролітом.

Гарантійний експлуатаційний термін коливається від двох до двох з половиною років, що відповідає 60-30 тис. км пробігу і залежить від виду автомобіля, на якому експлуатується дана марка акумулятора.

Вихідними даними для розрахунку відходів свинцево-кислотних акумуляторів, що утворюються, служить кількість акумуляторів, їхня марка і тип, маса батареї, вміст свинцю і нормативний термін експлуатації (пробіг або моторесурс).

Визначення розрахунково-можливого утворення відходів ($M_{ак}$, т/рік) визначається за формулою:

$$M_{ак} = \sum_{i=1}^n m_i k_i n_i , \quad (3)$$

де m_i – маса акумулятора або маса свинцю у відпрацьованому акумуляторі даної марки, кг;

n_i – кількість акумуляторів даної марки, шт.;

k_i – коефіцієнт, що характеризує можливий вихід з ладу акумуляторів даної марки, що залежить від річного і гарантійного пробігу автомобіля.

Таблиця 1 Вихідна інформація для розрахунку відпрацьованих автомобільних шин автогосподарства порту

Марка автомобіля	Кількість авто-лів, шт.	Кількість шин, на одному автомобілі, шт.	Норма експлуатаційного пробігу шини, тис. км (усереднений.)	Пробіг одного автомобіля за рік, тис. км	Маса однієї шини, кг
Легкові автомобілі	15	4	60	25	7,2
ГАЗ-27	1	6	65	40	61
ПАЗ-3205	2	6	90	35	61
ЗИЛ-43	9	6	85	38	86
МАЗ-50, 53, 54, 55	13	6	85	25	88
МАЗ-5551	1	10	70	12,5	88
ЗИЛ ММЗ	1	6	100	19,0	86
КАМАЗ-53	3	10	95	43	90
ГАЗ-52,53,66	8	6	100	32,5	61
ЗИЛ-130,131	3	6	85	65	55
КС-3577	2	6	40	15	88
КС-4561	1	10	60	15	88
Причепи	4	8	100	9,5	88
Механізми	4	4	40	2,9	110
УСЬОГО					

Таблиця 2 Утворення відпрацьованих шин на засобах малої механізації

Найменування і марка техніки	Кількість одиниць техніки, шт.	Кількість шин на одиниці техніки	Фактичне число відпрацьованих шин, шт.	Маса однієї шини, кг
Автовантажувачі 4014	4	6	4	28
Тойота РО-15	21	4	32	18
РО-25	2	4	—	21
РО-40	4	6	8	20
РО-100	1	6	—	51
Терберг	1	6	—	33
Трактор Т-40	3	4	2	45
Навантажувач	1	4	2	41
УСЬОГО			48	

$$k_i = \frac{N_i}{N_r}, \quad (4)$$

де, N_i – річний пробіг (річний моторесурс) транспортного засобу з даною маркою акумулятора, тис.км (мотогодина);

N_r – гарантійний термін пробігу (моторесурса) акумулятора даної марки, тис. км (мотогодина).

Вихідні дані для розрахунку можливого утворення відпрацьованих акумуляторів по службах приведені у табл. 3 і табл.4.

Відпрацьовані акумулятори, що містять свинець, відносяться до II класу небезпеки.

Тимчасово акумулятори зберігаються в окремому приміщенні - склад служби малої механізації. Потім централізовано через службу МТС здаються на підприємство ТОВ "АРАТ" м. Донецьк, а замість них одержують нові акумулятори

4.6 Відпрацьовані люмінесцентні лампи

Для висвітлення приміщень і території порту використовують люмінесцентні лампи марок ЛБ, ДРЛ, ДНАТ.

Відпрацьовані люмінесцентні лампи містять один з небезпечних компонентів - ртуть у кількості 0,12-0,18 г на одну лампу і відносяться до I класу небезпеки.

Розрахунок кількості відпрацьованих люмінесцентних ламп проводиться за формулою:

$$N_l = \frac{N_v \cdot H_{\bar{b}_v}}{G_v} + \frac{N_z \cdot H_{\bar{b}_z}}{G_z}, \quad (5)$$

де, N_v, N_z – кількість ламп, яка використана для внутрішнього і зовнішнього висвітлення, шт.;

$H_{\bar{b}_v}, H_{\bar{b}_z}$ – базове число годин роботи лампи для внутрішнього і зовнішнього висвітлення, год.;

G – середній гарантійний термін роботи лампи, год.;

$G_v = 10000 \text{ год.}; G_z = 12000 \text{ год.}$

Таблиця 3 Вихідні дані для розрахунку можливого утворення відпрацьованих свинцевих акумуляторів по автогосподарству

Марка автомобілю	Кількість, шт.	Марка акумулятору	Річний пробіг, тис. км, (мотогодина)	Нормативний строк дії, тис. км (мотогодина)	Коефіцієнт можливого виходу із ладу акумулятору	Маса одного акумулятору, кг/рік	
						брутто, кг	свинцю у відпрацьованому акумулятореві
Легкові машини	15	6СТ-60	25	60	0,42	26	11,5
ГАЗ-27	1	6СТ-60	40	60	0,7	26	11,5
ПАЗ-3205	2	6СТ-180	35	110	0,3	60,5	33,5
ЗИЛ-43	9	6СТ-180	38	110	0,35	60,5	33,5
ЗИЛ ММЗ	1	6СТ-180	19	110	0,17	60,5	33,5
МАЗ-50, 53, 54	13	6СТ-180	25	110	0,23	60,5	33,5
МАЗ-5551	1	6СТ-180	12,5	110	0,11	60,5	33,5
КАМАЗ-53	3	6СТ-190	43	110	0,39	60,5	33,5
ГАЗ-52, 53, 66	8	6СТ-90	32,5	110	0,3	30,0	13,9
ЗИЛ-130, 131	3	6СТ-90	65,0	110	0,6	30,0	13,9
КС-35, 45	3	6СТ-180	15	110	0,14	60,5	33,5

Таблиця 4 Вихідні дані для розрахунку можливого утворення відпрацьованих акумуляторів на засобах малої механізації

Служба	Кількість, шт.	Марка акумулятору	Річний моторесурс, (мотогодина)	Нормативний моторесурс (мотогодина)	Коефіцієнт можливого виходу із ладу акумулятору	Маса одного акумулятору, кг/рік	
						брутто, кг	свинцю у відпрацьованому акумулятореві
1	2	3	4	5	6	7	8
Мала механізація	1	6СТ-55	2500	4000	0,625	21,3	11,5
	5	6СТ-135	2800	4000	0,7	50	23,9
	21	6СТ-60	3000	4000	0,75	26	11,5
	6	6СТ-75	4600	4000	1,15	28,5	13,0
	3	6СТ-182	2500	4000	0,625	60,5	33,5

Продовження табл.4

1	2	3	4	5	6	7	8
	3	6СТ-215	2600	4000	0,65	28,8	18,6
Портофлот	8	6СТ-132	2000	4000	0,5	50	23,9
	12	6СТ-135	2000	4000	0,5	50	23,9
	52	6СТ-180	2000	4000	0,5	60,5	33,5

Фактична кількість відпрацьованих ламп залежить від стабільності показників електромережі, фірми-виготовлювача, що визначає їхню якість.

Лампи, що прийшли в непридатність, замінюються, упаковуються в заводське упакування від нових ламп і накопичуються на території порту в окремому металевому контейнері. Дозвіл на розміщення контейнера погоджено з органами санепіднагляду.

4.7 Відпрацьовані горюче мастильні матеріали

До цього виду відходів відносяться всі моторні і трансмісійні олії, призначені для експлуатації автотранспорту і суднових двигунів портофлоту.

Нормувати вихід відпрацьованих олій на одиницю рухливого складу дуже складно, тому що це залежить від багатьох факторів:

- зношеності двигуна, трансмісійної, гідравлічної системи;
- технологічних особливостей конструкцій систем змащення;
- якості свіжої олії;
- ступеня навантаження на автомобіль;
- якості автодороги і т.д.

Можна прийняти коефіцієнт повноти виходу відпрацьованих олій рівним 0,8.

Тоді вихід відпрацьованих горюче мастильних матеріалів (ГММ) дорівнює:

$$M_{ГММ} = 0,8M_{oi}, \quad (6)$$

де M_{oi} - річна кількість олій, спожита i -тою службою;

Відпрацьовані ГММ частково використовуються для опалювальних потреб плавмайстерні. Відпрацьовані ГММ закуповує кооператив "Екологія" для своїх виробничих потреб. Інші ГММ зберігаються в спеціально обладнаних ємностях на території автогосподарства і ділянці малої механізації.

Відповідно до ДСТУ 21046-86 відпрацьовані нафтопродукти відносяться до IV класу небезпеки.

4.8 Відходи чорного металу

До відходів чорного металу відносяться металева стружка, листові обрізки, кінці прутків і залишки зварювальних електродів, а також відпрацьовані стропа і катанка, непридатне для ремонту устаткування.

При виконанні робіт на металообробних верстатах утворюються відходи у виді металевої стружки, обрізків, що складають 15-20% від загальної кількості чорного металу та труб, що обробляються.

Відходи і втрати зварювальних електродів складають 20%.

При виконанні зварювальних робіт у повітря виділяється зварювальний аерозоль у розмірі 1,5% від маси електродів і при цьому тверді відходи складають 18,5%, що також попадають у відходи чорного металу.

Комплекс технологічного оснащення порту виконує роботи з ремонту строп порталного устаткування. При ремонті використовується сталевий канат різного діаметра, а зношені шматки строп попадають у відходи чорного металу.

Весь брухт, що утворився, передається ЗАТ "Цветмет" для подальшої переробки.

4.9 Промаслене дрантя

Усього по службах порту числиться 67 од. автотранспорту, 57 од. засобів малої механізації (навантажувачі, крани, тягачі, бульдозери) і 16 од. судів портофлоту.

Розрахункова величина витрати дрантя на експлуатаційні потреби складає 4 кг у рік на одиницю транспортного засобу.

Використане дрантя накопичується в спеціально обладнаних шухлядах і вивозиться на сміттєспалювальну піч.

Промаслене дрантя відноситься до IV класу небезпеки.

4.10 Деревні відходи

Деревні відходи у вигляді обпилювань, стружки, обрізків утворюються на деревообробних ділянках порту.

У порту існують наступні деревообробні ділянки:

- пилорама;
- деревообробна ділянка;
- столярна ділянка комплексу технологічного оснащення.

Лісоматеріали надходять на столярні ділянки через пилораму. Відходи на пилорамі складають 2,1% від загального обсягу лісоматеріалу.

На пилорамі відходи утворюються у вигляді некондиційних лісоматеріалів, що продаються населенню, і обпилювань, що вивозяться на

смітник.

У процесах деревообробки утвориться 25% відходів від маси відпрацьованої деревини (20% - у вигляді обрізків різних розмірів і 5% обпилювання і стружки).

Деревні відходи відносяться до IV класу небезпеки.

Обрізки продають населенню, а обпилювання і стружку в міру нагромадження вивозять на полігон кооперативу "Екологія".

4.11 Тверді побутові відходи

До цього виду відходів відносяться побутові відходи, що утворюються в процесі життєдіяльності персоналу підприємства, роботи підприємств суспільного харчування, прибирання удосконалених покриттів і приміщень.

У результаті життєдіяльності персоналу утворюються тверді побутові відходи (ТПВ) у кількості:

$$M_{ТПВ} = N_i \cdot N_p \cdot k_i, \quad (7)$$

де N_i - кількість персоналу, чол.:

N_p – кількість робочих днів;

k_i – коефіцієнт, що характеризує норму утворення ТПВ на одну людину за добу:

- для працюючих у службах порту $k = 0,06$ кг;

- для плавскладу $k = 1$ кг

Вихідні дані для розрахунку утворення ТПВ портофлоту надані у табл.5.

При роботі підприємств суспільного харчування утворюються побутові відходи в кількості:

$$M_{ТПВ} = (0,066B_1 + 0,18B_2) \cdot N_p, \quad (8)$$

де, B_1, B_2 – кількість перших і других блюд, що готуються на підприємстві; 0,066; 0,18 – коефіцієнти, що характеризують норму утворення відходів у кг при готуванні перших, других блюд відповідно.

Для підтримки території порту в належному санітарному стані регулярно проводиться прибирання удосконалених покриттів, при якому утворюються відходи у вигляді зметів.

Для оцінки кількості таких відходів використовується формула:

$$M_{зм} = F \cdot f \quad (9)$$

де, F – площа території, де проводиться прибирання, m^2 ;

f – середньорічна норма нагромадження зметів з удосконалених покриттів ($f = 5,5$ кг на 1 м^2 у рік).

Усі ТПВ накопичуються в спеціальних контейнерах і в міру заповнення вивозяться підприємством МП "Сантранс" згідно договору.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ

1. Що таке інвентаризація відходів?
2. Які головні задачі проведення інвентаризації відходів виробництва?
3. Хто проводить інвентаризацію відходів виробництва?
4. Що таке класифікація відходів? Які класи небезпеки відходів Ви знаєте?
5. Які методи кількісної оцінки утворення відходів Ви знаєте?
6. Як розрахувати кількість утворення особливих суднових відходів?
7. Як розрахувати кількість відпрацьованих шин автотранспорту, що утворюються на підприємстві?
8. Як розрахувати кількість утворення відпрацьованих свинцевих акумуляторів?
9. Як розрахувати кількість утворення відпрацьованих люмінесцентних ламп?
10. Як розрахувати кількість ТПВ, що утворюються у результаті життєдіяльності персоналу підприємства?
11. Як розрахувати кількість утворення ТПВ при роботі підприємств суспільного харчування?
12. Як розрахувати кількість ТПВ, що утворюються при прибиранні удосконаленого покриття?

ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ

1. Провести розрахунок кількості утворення відходу згідно з варіантом;
2. Визначити клас небезпеки відходу.
3. Визначити засіб утилізації відходу.
4. Результати інвентаризації надати у вигляді таблиці (див.табл.5)
5. Зробити висновки щодо відходів, які утворюються на підприємстві.

Таблиця 5 Перелік, характеристика і кількість відходів, що утворюються в результаті діяльності підприємства

Найменування відходу	Характеристика відходу	Розрахунково-можлива кількість утворення відходу	Періодичність утворення, місце нагромадження, спосіб збереження	Пропонований чи існуючий спосіб утилізації
1	2	3	4	5

Таблиця 6 Варіанти вихідної інформації для проведення розрахунків

Вихідна інформація	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Кількість окорованого лісу, тис.т	392	380	350	300	400	500	543	678	395	287	345	250	246	376	600
Кількість металобрухту, що було перевантажено, тис.т	232	245	260	300	310	320	330	345	368	400	422	436	500	560	600
Кількість членів екіпажу судна	12	13	14	15	16	11	17	18	10	19	20	9	21	22	23
Кількість заходів судна у порт	180	187	190	191	192	193	194	195	196	220	200	210	205	201	216
Час перебування судна, в зоні де забороняється скидання відходів, д	9	10	11	12	13	8	13	12	11	10	9	13	12	11	10
Марка автомобілів	Легкові автомобілі	Авто навантажувачі 4014	ГАЗ-27	ПАЗ-3205	ЗИЛ-43	МАЗ - 50,53 54,55	МАЗ - 5551, ЗИЛ ММЗ	КАМАЗ-53	ГАЗ-52,53 66	ЗИЛ-130, 131	КС-3577	КС-4561, Причепи	Механізми	Трактор Т-40	Тойота РО-15
Кількість ламп, яка використана для внутрішнього висвітлення, шт	850	880	870	900	910	920	930	945	950	957	960	965	970	985	990

Продовження табл.6

Кількість ламп, яка використана для зовнішнього висвітлення	450	460	470	480	490	500	510	520	530	540	550	560	570	580	600
Базове число годин роботи лампи для внутрішнього висвітлення	750	740	730	735	738	751	749	748	749	739	728	732	743	760	753
Базове число годин роботи лампи для зовнішнього висвітлення	3600	3580	3570	3540	3546	3490	3500	3678	3620	3530	3520	3490	3479	3560	3585
Річна кількість олії спожитої службами порту, т	38	39	40	35	42	46	48	50	55	37	32	60	30	29	28
Витрати чорного металу і труб, що використали у процесі робіт ремонтно-механічної майстерні, т	45	47	48	50	30	35	31	39	57	49	44	43	42	38	37
Витрати зварювальних електродів, кг	1900	1950	2000	2200	2100	1850	1800	1760	1790	1890	2300	2500	2600	2700	1500
Загальний обсяг лісоматеріалу, що надходить на пилораму, т	181	185	120	178	200	190	198	194	205	178	180	155	167	145	139

Продовження табл.6

Загальний обсяг деревини, що надійшов на деревообробну ділянку, т	100	150	105	110	120	130	140	160	170	180	190	200	210	220	230
Кількість персоналу, що працює у порту	770	780	790	800	760	750	740	743	736	727	710	771	789	801	762
Кількість плавскладу портофлоту	250	240	230	210	260	270	280	290	213	224	245	256	267	278	289
Кількість робочих днів персоналу порту	251	249	248	247	252	250	246	245	244	243	242	240	239	253	254
Кількість перших блюд, що готуються на підприємстві, шт.	80	85	81	82	83	84	85	86	90	87	88	89	79	78	77
Кількість других блюд, що готуються на підприємстві, шт.	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	119	118	117	116
Площа території порту, м ²	21900	21800	21950	21890	21880	21870	21860	21850	21840	21830	21820	21810	22000	22100	22150

ПРАКТИЧНА РОБОТА №2 “КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ПАСПОРТИЗАЦІЯ ВІДХОДІВ”

1. Порядок ведення державного обліку та паспортизації відходів

Порядок ведення державного обліку та паспортизації відходів затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 1 листопада 1999 року № 2034. Порядок встановлює єдині правила ведення державного обліку та паспортизації відходів, дія яких поширюється на підприємства, установи, організації всіх форм власності, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності, діяльність яких пов'язана з утворенням відходів та здійсненням операцій поводження з ними (далі - підприємства).

У цьому Порядку терміни вживаються у такому значенні:

- державний облік відходів - єдина державна система збирання, узагальнення, всебічного аналізу та зберігання відомостей про відходи під час їх утворення та здійснення операцій поводження з ними;

- первинний облік відходів - реєстрація у формах первинних облікових документів (картки, журнали, анкети) відомостей про відходи під час їх утворення на підприємстві та здійснення операцій поводження з ними;

- інвентаризація відходів - комплекс разових організаційно-технічних заходів з виявлення, ідентифікації, опису і реєстрації відходів, обліку обсягів їх утворення, утилізації та видалення, а також виявлення і обстеження місць утворення відходів і об'єктів поводження з ними;

- ідентифікація відходів - віднесення відходів до певних категорій та класифікаційних груп, виходячи з їх походження, складу, стану, небезпеки для довкілля, здоров'я людини, технологічних можливостей утилізації, знешкодження;

- паспортизація відходів - процес послідовного збирання, узагальнення та зберігання відомостей про кожний конкретний вид відходів, їх походження, технічні, фізико-хімічні, технологічні, екологічні, санітарні, економічні та інші показники, методи їх вимірювання і контролю, а також про технології їх збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження і захоронення.

Державний облік відходів ґрунтується на даних спостережень за утворенням відходів та здійсненням операцій поводження з ними і включає ведення первинного обліку відходів та державної статистичної звітності про них.

Первинний облік відходів ведуть підприємства відповідно до типових форм первинної облікової документації (картки, журнали, анкети) з використанням технологічної, нормативно-технічної, планово-економічної, бухгалтерської та іншої документації. Відомості для первинного обліку відходів, що заносяться до зазначених документів, обумовлюються

системою показників, необхідних для заповнення форм державної статистичної звітності та ведення паспорта відходів

Державна статистична звітність про відходи ведеться за встановленими уніфікованими формами відповідно до державного класифікатора ДК 010-98 "Класифікатор управлінської документації" та номенклатурою відходів.

Форми державної статистичної звітності про відходи та інструкції щодо порядку складання цих форм розроблені Міністерство охорони навколишнього природного середовища за участю інших зацікавлених центральних органів виконавчої влади, узгоджені з Міністерством охорони здоров'я і затверджені Держкомстатом.

Державна статистична звітність про небезпечні відходи ведеться за окремою формою. Реєстр звітних статистичних одиниць, що повинні складати звіти про небезпечні відходи, формується органами державної статистики за поданням Міністерство охорони навколишнього природного середовища.

Підприємства заповнюють форми державної статистичної звітності на підставі документів первинного обліку і подають їх в установленому порядку територіальним органам державної статистики та відповідним органам виконавчої влади.

Номенклатура відходів, за якою ведеться державний статистичний облік відходів, розроблена Міністерством охорони навколишнього природного середовища відповідно до державного класифікатора ДК 005-96 "Класифікатор відходів" і затверджена Держкомстатом.

Органи державної статистики та інші органи виконавчої влади в установленому порядку проводять статистичні спостереження за утворенням відходів і здійсненням операцій поводження з ними, а також забезпечують контроль за достовірністю ведення державної статистичної звітності та інформаційно-довідкового обслуговування користувачів.

Паспортизація відходів ведеться підприємствами з метою їх вичерпної ідентифікації та визначення оптимальних шляхів поводження з ними.

Паспортизація відходів передбачає складання і ведення технічних паспортів відходів, паспортів місць видалення відходів, реєстрових карт об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів відповідно до державного класифікатора ДК 005-96 "Класифікатор відходів".

Форми паспортів відходів та інструкції щодо їх ведення розроблені Міністерством охорони навколишнього природного середовища за участю інших зацікавлених центральних органів виконавчої влади і затверджені ним за погодженням з Міністерством охорони здоров'я.

Контроль за веденням підприємствами первинного обліку відходів та за їх паспортизацією здійснюється Міністерством охорони навколишнього природного середовища, а також іншими спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері поводження з відходами відповідно до їх компетенції.

1.1 Мета паспортизації

Введення паспортизації на основі державних стандартів поводження з відходами є необхідним, оскільки :

- рідинні тверді та газоподібні відходи є головною причиною екологічної кризи та потенційним джерелом надзвичайних ситуацій в Україні;
- у відходах вже омертвлена і продовжує омертвлятися істотна частина матеріально-енергетичного потенціалу країни внаслідок надзвичайно високої енергоресурсоємності усієї сфери виробництва і споживання :
- ресурсо-економічний потенціал відходів, з врахуванням їхнього впливу на довкілля та можливостей використання як сировинних джерел, може визначально впливати на конкурентоспроможність і структурну перебудову більшості підприємств (приватизацію, інвестування, освоєння експортної продукції та інші іновачії) у базових галузях України ;
- проведення обов'язкової паспортизації відходів згідно чинних нормативно-правових актів водночас сприятиме зниженню ресурсоенергоємності виробництва, оптимізації матеріально-енергетичних потоків, покращанню постачання, комплектації та здійсненню сертифікації виробництва відповідно до вимог національної нормативно-правової бази та стандартів ISO;
- враховуючи тісний зв'язок між проблемами енергоресурсосбереження і техногенної екологічної безпеки та питаннями економічної взаємодії країн СНД паспортизація відходів як елемент управління поводженням з ними на основі міждержавних стандартів, створює передумови для ефективного міждержавного співробітництва та гармонізації з європейськими і світовими стандартами;
- проведення експертизи інноваційних проектів, аудиту і самоаудиту підприємств відповідно до стандартів ISO та здійснення вартісних оцінок у процесах приватизації та інвестувань вимагають достовірної інформації як про самі відходи, процеси їх утворення і накопичення, так і про наявні технології та можливості поводження з відходами, що утворюються\накопичені на підприємствах і на території регіону.

1.2 Структура, зміст, правила та послідовність заповнення технічного паспорту відходу

Технічний паспорт відходу розробляється відповідно до міждержавного стандарту ГОСТ 17.9.0.2-99 (ДСТУ 2195-99). Цей стандарт встановлює вимоги до складу, змісту, правил та послідовності заповнення технічного паспорту відходу (ТПВ) та внесення коректив.

Вимоги діючого стандарту розповсюджуються на будь-які відходи

виробництва та споживання, а також на ті, що прогноуються по новим технологіям, виробництвам та іншим видам взаємодії людини з довкіллям. Вимоги цього стандарту застосовують :

- при плануванні та здійсненню будь-якої діяльності, результатом якої є утворення відходів;

- при будь-яких видах поводження з відходами;

- при дослідницьких, проектних працях та підготуванню виробництв, які зв'язані з утворенням відходів та поводженням з ними;

- при розробці технологічної, будівельної, житлово-комунальної та іншої нормативної та технічної документації на усі види діяльності, при яких утворюються, перероблюються, використовуються чи видаляються відходи;

- при формуванні обліку і звітності по відходам виробництва.

У ГПВ вводять дані про найменування, місце, умови та обсяги утворення кожного з відходів, його технічних, фізико-хімічних, технологічних, екологічних, економічних та інших показників, методах їх контролю, а також і фактори впливу, відомості про існуючі та можливі технології переробки, зберегання, транспортування, утилізації, видалення відходів.

Структура ГПВ передбачає його послідовне доповнення та уточнення з використанням місцевих, територіальних, галузевих та державних стандартів, а також даних про продукцію, інших видах речовин та матеріалів з такою метою:

- уточнення назви та показників відходу для віднесення його до існуючих класів, груп, переліків;
- виявлення оптимальних технологій переробки, зберігання, транспортування, утилізації та видалення відходів;
- покращення існуючих та проектуємих технологій, в яких утворюються відходи, з метою мінімізації їх утворення та забезпечення екологічної безпеки, операції по поводженню з відходами, які не ведуть до їх альтернативного використання;
- визначення ефективних методів контролю відходів;
- оптимальне розміщення підприємств з переробки, утилізації чи видалення відходів.

Технічний паспорт відходу включає такі структурні елементи:

титульний аркуш;

— відомості про місце утворення відходу;

— відомості про процес, в якому утворюється відход;

— первинні дані про відходи;

— характеристику відхода;

— відомості про існуючі та можливі технології переробки, зберігання, транспортування, утилізації чи видалення відходу;

— загальні вимоги до складу показників відходу;

- реєстраційний бланк;
- відомості про аналоги відходу.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ

1. Надати визначення державного обліку відходів.
2. Надати визначення ідентифікації відходів.
3. Який нормативний документ затверджує порядок ведення державного обліку та паспортизації відходів?
4. Що таке паспортизація відходів?
5. Хто проводить паспортизацію відходів?
6. Хто веде первинний облік відходів?
7. З яких структурних елементів складається технічний паспорт відходу?
8. Хто погоджує і хто затверджує технічний паспорт відходу?

ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ

1. Скласти технічний паспорт відходу за результатами інвентаризації відходів Білгород-Дністровського морського торговельного порту згідно із варіантом практичної роботи №1.

Номенклатура відходів порту надається, узагальнені дані з класифікації відходів та операції поводження з ними надаються у Додатку А.

Зразок Технічного паспорта відходу надається у Додатку Б.

ПРАКТИЧНА РОБОТА №3

“СКЛАДАННЯ РЕЄСТРОВИХ КАРТ ОБ’ЄКТІВ УТВОРЕННЯ, ОБРОБКИ ТА УТИЛІЗАЦІЇ ВІДХОДІВ”

1. Порядок ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів.

Порядок ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 31 серпня 1998р., № 1360. Він був розроблений відповідно до статті 27 Закону України "Про відходи", і визначає правила ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів.

Реєстр об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів - це комплексна система збирання, оброблення, збереження та аналізу інформації про об'єкти утворення, оброблення та утилізації відходів.

Реєстр складається з двох частин. До першої частини реєстру включається об'єкти утворення відходів. До другої частини реєстру включаються об'єкти оброблення та утилізації відходів інших власників.

Складання і ведення реєстру здійснюють місцеві державні адміністрації за участю органів Міністерства охорони навколишнього природного середовища на місцях.

Фінансування робіт із складання та ведення реєстру здійснюється за рахунок коштів місцевих фондів охорони навколишнього природного середовища.

Контроль за повнотою обліку та якістю ведення реєстру покладається на органи Міністерства охорони навколишнього природного середовища на місцях.

Критерієм включення об'єктів утворення відходів до реєстру є показник загального утворення відходів, який розраховується за формулою:

$$P_{зув} = 3000 \cdot M_1 + 500 \cdot M_2 + 50 \cdot M_3 + 1 \cdot M_4; \quad (1)$$

де $M_1; M_2; M_3; M_4$ - умовні одиниці, значення яких дорівнюють кількості утворених відходів за класами небезпеки (1,2,3,4 класи відповідно).

До реєстру включаються об'єкти, для яких показник загального утворення відходів перевищує граничне значення, що дорівнює 1000 умовних одиниць на рік.

Критерієм включення до реєстру є показник загального обсягу

оброблення чи утилізації відходів, який не може бути меншим 100 тонн на рік.

Реєстр складається і ведеться на підставі реєстрових карт, що містять звітні дані щодо виробників відходів, об'єктів утилізації та оброблення відходів, а також відомостей, поданих спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері поводження з відходами.

Власник об'єктів утворення відходів, що підлягають включенню до реєстру, або за їх дорученням організації, що мають відповідну ліцензію, заповнюють реєстрові карти і подають їх у встановлений місцевими адміністраціями термін на розгляд до органів Міністерства охорони навколишнього природного середовища на місцях.

Подані власниками відходів реєстрові карти за погодженням з органами Міністерства охорони здоров'я на місцях затверджуються місцевими органами Міністерства охорони навколишнього природного середовища у місячний термін.

На підставі затверджених реєстрових карт органи Міністерства охорони навколишнього природного середовища на місцях у двотижневий термін формують і погоджують реєстр і направляють його на затвердження до областної державної адміністрації.

Кожному об'єкту утворення відходів у реєстрі присвоюється відповідний номер та фіксується дата реєстрації. Оригінал реєстру зберігається в місцевій державній адміністрації, копії - в органах Міністерства охорони навколишнього природного середовища і Міністерства охорони здоров'я на місцях.

Після затвердження реєстру, оригінал затвердженої реєстрової картки разом з повідомленням про включення об'єктів до реєстру повертаються їх власнику, а копії – місцевим органам Міністерства охорони навколишнього природного середовища та місцевій державній адміністрації.

На підставі даних реєстрових карт органи Міністерства охорони навколишнього природного середовища на місцях разом з місцевими державними адміністраціями готують висновки щодо ефективності діяльності і рівня екологічної безпеки об'єктів утворення відходів.

Висновки надсилаються власникам об'єктів утворення відходів для вжиття ними заходів, спрямованих на зменшення обсягів утворення відходів забезпечення екологічно безпечного функціонування об'єктів утворення відходів.

1.1 Порядок складання реєстрових карт об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів

Інструкція щодо складання реєстрових карт об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів була затверджена наказом Міністерства

екології та природних ресурсів України від 17.02.99 № 99.

Інструкція щодо складання реєстрових карт об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів (далі - Інструкція) розроблена Мінекоресурсів України відповідно до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 31.08.98 № 1316 "Про затвердження Порядку ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів" (далі - Порядок) за погодженням з Міністерством охорони здоров'я, Міністерством промислової політики, Міністерством праці та соціальної політики, Державним комітетом у справах будівництва, архітектури та житлової політики.

Реєстрова карта об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів складається з двох форм:

форма 1 - реєстрова карта об'єкта утворення відходів (далі - ОУВ);

форма 2 - реєстрова карта об'єкта оброблення та утилізації відходів (далі - ООУВ).

Реєстрові карти складають власники ОУВ та ООУВ відповідно до цієї Інструкції. Дані реєстрових карт, після затвердження їх і присвоєння реєстраційного номера, вносяться до реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів.

Реєстрова карта складається за матеріалами інвентаризації ОУВ чи ООУВ на підставі всього комплексу наявної інформації, включаючи матеріали виробничої паспортизації відходів, дані прибутково-видаткових документів, дані спеціальних робіт, відомості спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері поводження з відходами.

За відсутності потрібних даних щодо ОУВ чи ООУВ власники цих об'єктів здійснюють на вимогу місцевої державної адміністрації потрібний обсяг досліджень чи робіт, достатній для заповнення відповідної форми реєстрової карти. Обсяг і терміни проведення відповідних робіт погоджуються з місцевою державною адміністрацією, відповідальною за ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів, а також з місцевим органом Міністерства охорони навколишнього природного середовища.

Керівники ОУВ та ООУВ несуть відповідальність за достовірність і повноту інформації, наведеної в реєстровій картці, згідно з чинним законодавством.

При занесенні даних до реєстрових карток слід використовувати такі реєстри та класифікатори:

ЄДРПОУ - Єдиний державний реєстр підприємств і організацій України;
СПОДУ - Система позначень органів державного управління (для коду центральних органів виконавчої влади);

КОАТУУ - Класифікатор об'єктів адміністративно-територіального устрою України;

КВЕД - Класифікатор видів економічної діяльності;

КВ ДК 005-96 - Класифікатор відходів;

КФВ - Класифікатор форм власності.

Кількісні дані про відходи наводяться в тонах з трьома десятковими знаками, а якщо облік ведеться в куб. метрах, то в дужках паралельно наводяться дані в тоннах. Останні розраховуються окремо за наявними даними щодо питомої густини відходів.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ

1. Що таке реєстр об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів?
2. На підставі яких законодавчих та нормативних актів здійснюється ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів?
3. З яких частин складається реєстр об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів?
4. Хто складає і здійснює ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів?
5. Хто проводить контроль за повнотою обліку та якістю ведення реєстру?
6. На підставі яких документів ведеться реєстр об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів?
7. Що є критерієм включення об'єкта до реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів?
8. Які об'єкти обов'язково включаються до реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів?
9. Хто розробляє і хто затверджує реєстрові карти об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів?
10. Які форми реєстрових карт об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів Ви знаєте?

ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ

1. Провести розрахунок кількості утворення відходів підприємства за класами небезпеки (M_1, M_2, M_3, M_4);

2. Скласти реєстрову карту об'єкта утворення, обробки та утилізації відходів (форма 1 та форма 2) згідно з даними інвентаризації та паспортизації відходів Білгород-Дністровського морського торговельного порту (за варіантами практичної роботи №1).

Зразок форми 1 и форми 2 надається у Додатку В.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України "Про охорону навколишнього середовища" від 25 червня 1991 р. (зі змінами на рік вивчення). <http://rada.gov.ua>
2. Закон України "Про відходи" від 5.березня 1998 р. (зі змінами на рік вивчення). <http://rada.gov.ua>
3. Постанова КМ України від 1 листопада 1999 р. №2034 "Про затвердження порядку ведення державного обліку та паспортизації відходів". <http://rada.gov.ua>
4. Класифікатор відходів ДК 005-96. Затверджен наказом Держстандарсту України від 30.03.1996р. №252. <http://rada.gov.ua>
5. ГОСТ 17.9.02-99 "Технический паспорт отхода". Межгосударственный Совет по стандартизации, метрологии и сертификации.: -Минск, 1996.19с.
6. ГОСТ 17.9.1.1-99 "Классификация отходов". Межгосударственный Совет по стандартизации, метрологии и сертификации.: -Минск, 1996.11с.
7. ГОСТ 17.9.0.1-99 "Выявление отходов и представление информационных данных об отходах". Межгосударственный Совет по стандартизации, метрологии и сертификации.: -Минск, 1996.7с.
8. Постанова КМ України від 3 серпня 1998 р. №1360 "Про затвердження Порядку ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів. Порядок ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів". <http://rada.gov.ua>
9. Інструкція щодо складення реєстрових карт об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів", 1999 р. <http://rada.gov.ua>
10. Інструкція про Зміст і складання паспорта місць видалення відходів, 1999 р.
11. "Порядок ведення реєстру місць видалення відходів". Постанова КМ України від 3 серпня 1998 р. №1216. <http://rada.gov.ua>
12. СанПН 2.2.7.029-99. Технічні вимоги щодо поводження з промисловими відходами та визначення їх класу небезпеки для здоров'я населення.
13. Положення про порядок збирання та переробки вщпрацьованих свинцево-кислотних акумуляторів, Постанова КМ України від 11.09.96 №1086.
14. ДСТУ 3211-95. Лом и отходы цветных металлов и сплавов. <http://rada.gov.ua>
15. СНиП 2.01.28-85 "Полигоны по обезвреживанию и захоронению токсичных промышленных отходов. Основные положения по проектированию". <http://rada.gov.ua>

ДОДАТКИ

Додаток А

Таблиця А.1 Номенклатура відходів порту

Найменування відходу	Номенклатурне найменування відходу	Код відходу згідно з КВ
Особі судові відходи	Відходи перевозок, які не обозначені іншим засобом	6000.2.9.22
Деревинні відходи	Відходи виробничо-технологічні виробництва деревини та виробів з деревини, у тому числі:	2000.2.
	- відходи з деревини кускові	200р,2.2.01
	- стружка деревини	2000.2.2.09
	- тирса дерев'яна	2000.2.2.17
	- відходи технологічні м'які (кора, луб)	2000.2.2.08
Відпрацьовані ГСМ	Масла та змазки моторні, трансмісійні інші зіпсовані та відпрацьовані	6000.2.8.10
Відпрацьовані лампи люмінесцентні та газорозрядні	Лампи люмінесцентні і відходи, що містять ртуть, інші зіпсовані або відпрацьовані	7710.3.1.26
Відпрацьовані акумулятори свинцево-кислотні	Батареї свинцеві зіпсовані чи відпрацьовані	6000.2.9.04
Відпрацьовані шини автомобільні	Шини, зіпсовані перед початком експлуатації, відпрацьовані, що пошкоджені або забруднені під час експлуатації	6000.2.9.03
Промаслене дрантя і пісок	Відходи, які утворилися під час експлуатації транспортних засобів чи при перевезенні, не зазначені іншим засобом	6000.2.9
Брухт чорних металів	Брухт металевий, у тому числі:	2910.2.9.01
	- транспортні засоби і транспортувальні комплекти, списані на брухт;	6000.3.1.01
	- канати сталеві відпрацьовані	6000.3.1.05
	- брухт чорних металів дрібний інший	7710.3.1.08
Побутові відходи	Відходи комунальні (Міські) змішані, у тому числі сміття з урн	7720.3.1.01
Будівельні відходи	Відходи змішані бунівництва та зносу будівель	4510.2.9.09

Продовження додатку А

Таблиця А.2 Узагальнені дані з класифікації відходів та операції поводження з ними

Номенклатурна назва відходу	Код по КВ	Назва клас.груп по КВ	Клас небезпеки	Агрегатний стан	Властивості відходів						Операція поводження з відходом	
					група	код груп	описання групи	Шкідливий компонент відходу	код компоненту	Описання властивостей компоненту	код	описание операции
Відходи перевезення, які не позначені іншим засобом	6000.2.9.22	Відходи, що пов'язані з послугами транспорту	IV	Твердий	—	—	—	—	—	—	D10	Спалювання на суші
											D1	Складування на звалищі
Масила і змазки моторні, трансмісійні інші пошкоджені і відпрацьовані	6000.2.8.10	Теж саме	IV	Рідина	Потенційно небезпечні	L09	Відпрацьовані і непридатні до використання за їх призначенням мінеральні масла	—	—	—	R1	Використовують у вигляді палива або іншим способом для отримання енергії
Батареї свинцеві пошкоджені або відпрацьовані	6000.2.9.04	" - "	II	Твердий	Небезпечні	H12	Відходи, які при надходженні всередину організму можуть спричинити серйозні, затяжні або хронічні захворювання	Свинець та його сполуки	C27.1.16.00	Отрута, яка діє на все живе, спричиняє зміни у нервовій системі, крові та судинах. Впливає на синтез білка, енергетичний баланс клітини та її генетичний апарат	R4	Рециклірування металів та їх сполук

Продовження табл.А.2

Шини, пошкоджені перед початком експлуатації, відпрацьовані, пошкоджені під час експлуатації	6000.2.9 .03	"-	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—	R14	Інші засоби утилізації
Транспортні засоби та транспортувальні комплекси, що були списані на брухт	6000.3.1 .01	"-	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—	R4	Рециклінг металів та їх сполук
Відходи, що утворилися під час експлуатації транспортних засобів	6000.2.9	Відходи, що пов'язані з послугами транспорту	IV	Твердий	Потенційно небезпечні	L27	Промаслені дрантя та пісок	—	—	—	D1	Складування на сховищах
Брухт металевий, у тому числі:	2910.2.9 .01	Відходи виробництв машин і обладнання	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—	R4	Рециклінг металів та їх сполук
- канати сталеві відпрацьовані	6000.3.1 .05	Відходи, що пов'язані з послугами транспорту	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—		
- транспортні засоби та транспортні комплекси, що були списані на брухт	6000.3.1 .01	"-	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—		

Продовження табл.А.2

- брухт чорних металів дрібний інший	7710.3.1.08	Відходи діяльності установ, технічного ремонту та устаткування	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—		
Лампи люмінесцентні та відходи, які містять ртуть, інші пошкоджені або відпрацьовані	7710.3.1.26		I	Твердий	Небезпечні	H12	Відходи, які при надходженні в середину організму можуть спричинити серйозні, затяжні або хронічні захворювання	Ртуть та її сполуки	C26 1.16.0 0	Токсичні головним чином іони Hg. Периодичні діють в неіонізованому стані. Викликають глибокі порушення функцій зовнішніх відділів центральної нервової системи	D9	Фізико-хімічна обробка, в результаті якої створюються кінцеві сполуки та суміші
Відходи виробничо-технологічні виробництва деревини та виробів із деревини, у тому числі:	2000.2	Відходи виробництва деревини та виробів з деревини	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—	R1 R14 D1	Застосування у вигляді пального інші види утилізації Складування на звалищах

Продовження табл. А.2

Відходи виробничо-технологічні виробництва деревини та виробів із деревини, у тому числі:	2000.2	Відходи виробництва деревини та виробів з деревини	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—	R1 R14 D1	Застосування у вигляді пальна інші види утилізації Складування на звалищах
- відходи "деревинні" кускові	2000.2.2 .01	Теж саме	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—		
- стружка "деревинна"	2000.2.2 .09	"-"	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—		
- Відходи "м'які"	2000.2.2 .08	"-"	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—		
- спилки дерев'яні	2000.2.2 .17	"-"	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—		
Відходи змішані будівництва і зносу будівель	4510.2.9 .09	Відходи будівельних робіт	IV	Твердий	Мало Небезпечні	—	—	—	—	—	D16	інші, не зазначені вище

Додаток Б

СОГЛАСОВАНО
Начальник Государственного
управления охраны окружающей
природной среды Одесской области

" ___ " _____ 20__ г.

УТВЕРЖДАЮ
Начальник Белгород-Днестровского
морского торгового порта

" ___ " _____ 20__ г.

ТЕХНИЧЕСКИЙ ПАСПОРТ ОТХОДА

Остаток нелетучий и шлак

Одесса 2011 г.

Сведения о месте образования отхода

Предприятие (полное название, подчиненность)	Коды предприятия	Почтовые, телеграфные реквизиты	
		Почтовый индекс, город, адрес	Телефон, факс
1	2	3	4
Белгород- Днестровский морской торговый порт	ЕДРПОУ-01125689 СПОДУ-07214 КФВ-31	Одесская обл., г. Белгород- Днестровский, ул. Шабская, 81	(04849) 2-56-73; телекс 232218 TIRAUX

Банковские реквизиты		Способ хранения отхода
Название банка	Расчетный счет, №, МФО	
5	6	7
ПИБ г. Белгород- Днестровский	р/с 000423502 МФО 328458	Площадка для бытовых отходов

Транспортирование отхода (способ, тара)	Реквизиты отгрузки (станция, порт)	
	Название	Код
8	9	10
Автотранспорт	Полигон ПК "Экология"	-

Начальник порта

	Личные подписи	Расшифровка подписей
Исполнители, должности		

Сведения о процессе, в котором образуются отходы

Исходные материалы, применяемые в процессе		
Название	Код продукции	НД
11	12	13
Особые судовые отходы Промасленная ветошь	6000.2.9.22	ДК 005-96

Процесс (технологический, эксплуатационный, потребления) или отдельная технологическая операция						
Название	НД	Параметр процесса	Единица измерения	Численное значение параметра процесса		
				минимальное	номинальное	максимальное
14	15	16	17	18	19	20
Сжигание	—	—	—	—	—	—

Основные и побочные продукты процесса		
Название	Внутрипроизводственный шифр	НД
21	22	23
Утилизация отходов Зола и шлак	D10	Методические указания к ДК 005-96

Начальник порта

	Личные подписи	Расшифровка подписей
Исполнители, должности		

Первичные данные об отходе

Полное название отхода		
Номенклатурное название отхода	Название процесса, в котором образуется отход	Название вида экономической деятельности
24	25	26
Остаток нелетучий и шлак	Утилизация судовых отходов	Функционирование водной транспортной инфраструктуры

Код отхода по национальному классификатору	Название и (или) обозначение специального классификатора либо иного документа, относящего отходы к определенным классам, группам или перечням	Код (шифр, порядковый номер) отхода по специальной классификации
27	28	29
9010.2.9.01	ДК 005-96	-

Название и (или) обозначение НД на отход	Количественные показатели образования отхода	
	Единица измерения	Величина показателя
30	31	32
-	т	9,0

Начальник порта

	Личные подписи	Расшифровка подписей
Исполнители, должности		

Характеристики отхода

Показатель отхода	Порядковый номер или код	Единица измерения	Возможные методики определения показателя отхода
33	34	35	36
Твердые смешанные, нелетучие, остатки от сжигания мусора	Т	–	–

Предполагаемое значение показателя	Использованная методика определения показателя отхода	Учтенные факторы влияния на определение показателя		
		Наименование фактора	Единица измерения	Значение фактора
37	38	39	40	41
–	–	–	–	–

Фактическое значение показателя отхода			Примечания
минимальное	номинальное	максимальное	
42	43	44	45
–	–	–	–

Начальник порта

	Личные подписи	Расшифровка подписей
Исполнители, должности		

**Сведения о существующих и возможных технологиях
переработки, хранения, транспортировки, утилизации или удаления
отхода**

Сведения о технологии			Местонахождение технологии		
Название, товарный знак	Код технологии	НД, патенты, другие источники	Наименование предприятия	Адрес, телефон, факс	Станция отгрузки, код
46	47	48	49	50	51
Сжигание	D10	–	КП "Экология"	–	г. Белгород- Днестровский

Требования технологии к перерабатываемым отходам					
Показатель отхода	Единица измерения	Методика контроля	Значения		
			минимальное	номинальное	максимальное
52	53	54	55	56	57
–	–	–	–	–	–

Конечные продукты обращения с отходом по технологии							
Название, код	НД, патент	Показатель продукта	Единица измерения	Методика контроля	Значение		
					мин.	ном	макс.
58	59	60	61	62	63	64	65
–	–	–	–	–	–	–	–

Фактический объем переработки отхода	
Единица измерения	Количество
66	67
–	–

Начальник порта

	Личные подписи	Расшифровка подписей
Исполнители, должности		

Регистрационный лист

Остаток нелетучий и шлак

ТПО _____

литера _____

название отхода _____

Белгород-Днестровский морской торговый порт

название предприятия _____

Отход зарегистрирован в экологическом
паспорте предприятия "___" _____ 200__ г.
Образование отхода прекращено "___" _____ 200__ г.

Начальник порта

Руководитель предприятия "___" _____ 200__ г.	Личная подпись М.П.	Расшифровка подписи
1. ТПО представлен в ИЭС "___" _____ 200__ г.	Личная подпись	Расшифровка подписи
Должность _____		
2. Предложена доработка ТПО по графам №№ _____ "___" _____ 200__ г.	Личная подпись	Расшифровка подписи
Должность _____	Личная подпись	Расшифровка подписи
по графам №№ _____ "___" _____ 200__ г.	Личная подпись	Расшифровка подписи
Должность _____	Личная подпись	Расшифровка подписи
3. Проведена доработка по аналогам отхода "___" _____ 200__ г. _____	Личная подпись	Расшифровка подписи
Должность _____		
"___" _____ 200__ г. _____	Личная подпись	Расшифровка подписи
Должность _____		
Сведения об отходе включены в БД ИЭС		"___" _____ 200__ г.
Руководитель местного (территори- ального) подразделения ИЭС	Личная подпись М.П.	Расшифровка подписи
Технология обращения с отходом включена в БД ИЭС		"___" _____ 200__ г.
Руководитель местного (территори- ального) подразделения ИЭС	Личная подпись М.П.	Расшифровка подписи

РЕЄСТРОВА КАРТА ОУВ № _____

I. Загальні відомості

1. Назва ООУВ: Білгород-Дністровський морський торговельний порт
2. Код за ЄДРПОУ: 01125689
3. Підпорядкування Міністерство транспорту України
(міністерство, об'єднання, корпорація)
4. Код за СПОДУ 07214
5. Форма власності Загально державна
(за КФВ)
6. Код за КФВ 31
7. Код за КОАТУУ 5110300000
8. Адреса, контактний телефон Одеська область, м. Білгород-Дністровський, вул.... Шабська, 81
9. Місцезнаходження виробництва 46°05'85" П.Ш. 30°31'43" С.Д.
10. Назва виду діяльності за КВЕД Функціонування водної транспортної інфраструктури
11. Код за КВЕД 63.22.00
12. Дата заповнення РК жовтень 2001 р.
13. Організація, що склала РК НВФ "Екосолітон"
14. Особа, що склала РК інж. Кремінська І.А.
(посада, прізвище, телефон)

15. Показники утворення відходів за звітний рік

15.1. Загальний обсяг утворених відходів за класами небезпеки для здоров'я людей

Клас небезпеки	1 ^й клас (м1)	2 ^й клас (м2)	3 ^й клас (м3)	4 ^й клас (м4)
Обсяг відходів				

15.2. Показник загального утворення відходів

П_{зув} =

15.3. Показник питомого утворення відходів

П_{пув} =

Керівник об'єкта

Начальник порту

(посада, прізвище, ініціали)

(підпис)

"__" _____ 20__ р.

М.П.

РЕЄСТРОВА КАРТА ООУВ № _____**I. Загальні відомості**

1. Назва ООУВ: Білгород-Дністровський морський торговельний порт
2. Код за ЄДРПОУ: 01125689
3. Підпорядкування: Міністерство транспорту України
4. Код СПОДУ: 07214
5. Форма власності: державна
6. Код за КФВ: 31
7. Код за КОАТУУ: 5110300000
8. Адреса, контактний телефон: м. Білгород-Дністровський,
вул. Шабська, 81
9. Місце знаходження виробництва: Одеська область
10. Назва виду діяльності за КВЕД: Функціонування водної
транспортної

інфраструктури

11. Код за КВЕД: 63.22.00
12. Дата заповнення: жовтень 2001 р.
13. Організація, що склала РК: НВФ "Екосолітон"
14. Особа, що склала РК: інж. Кремінська І.А.
15. Кількісні показники діяльності ООУВ:

15.1. Утилізовано та / або оброблено відходів інших власників

Клас небезпеки	1 ^й клас (M ₁)	2 ^й клас (M ₂)	3 ^й клас (M ₃)	4 ^й клас (M ₄)
Обсяг відходів	---	---	---	

15.2. Утворилося вторинних відходів

Клас небезпеки	1 ^й клас (M ₁)	2 ^й клас (M ₂)	3 ^й клас (M ₃)	4 ^й клас (M ₄)
Обсяг відходів	---	---	---	

Керівник об'єкта

Начальник порту

(підпис)

_____ 20__р.

М.П.

Методичні вказівки до практичних робіт з дисципліни „Правові засади поводження з відходами” для студентів денної та заочної форми навчання за напрямом „Екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування”

Укладач: Тимошук М.О.

Підписано до друку Формат 60 x 84/16 Папір офс.
Умовн. друк. арк.. Тираж Зам. №
Надруковано з готового оригінал – макета

Одеський державний екологічний університет,
65016, м. Одеса, вул. Львівська, 15
